

אתמה והשקל

האחים מאיר סיימו הפרדת עסקיהם

האחים משה ומרדכי מאיר סיימו באחרונה את הפרדת עסקיהם. משה מאיר נשאר עם החברות הצבוריות השונות, כמו וולפסון קלור סאיר ובית הרכב, ומרדכי מאיר קיבל את חברות הנכסים הפרטיות, הנש" לטות עלידי מאיר חברה להשקעות. הרכוש שיישאר בידי מרדכי מאיר מבטיח לו הכנסה של יותר ממיליון דולר לשנה.

מרדכי מאיר עם אורה בהרב הכנסה של יותר ממיליון דולר בשנה

"הסנה" שמרה על כל לקוחותיה

ראשי החברה כיום, ריצ'ארד אד"ל, מוזן, יורד מועצת המנהלים, ומיכאל מילר, המנכ"ל, לומר לעצמם כי עברו את נקודת השפל. למרות כל הפיר"סומים השלייליים, הודיעו בסוף 1988 כל הלקוחות הקבועים על המשך הקשר, ורובם אינם קשורים בהסתי"רות. גם כל הסוכנים של החברה נשארו עימה.

המשך צימצום מיספר העובדים, שי העמיד את מיספרם במהלך 1988 על 1,100, לעומת 1,500 בתחילתה, ופיטורי עור 200 בשנת 1989, יהפכו את החב"רה לריווחית בשנה הבאה. מכירת 20% מתיקי ביטוח החיים פתרה את בעיית המחסור בהון עצמי, בהורמה 30 מיל"יון שקלים כמוממן לקופה. מכירת כמה חברות בגנות כמו רותם, שחם וור"טס, תרמה גם לשיפור נוסף במיבנה ההון של החברה.

לפי תקנות הביטוח, חייבת כל חב"רת ביטוח להחזיק הון עצמי כנגד הש"קעה בחברה הבת. מכירת החב"רות הבנות גם הורמה מוזמנים וגם שיחררה את ההון העצמי, שהיה מוקפא בגין הבעלות על חברות אלה. הנהלת הסנה סבורה כיום כי רכי"רת חברות הבנות היתה הטעות העיק"רית של הסנה. שגרמה עד כה להפסדי דים של כ-100 מיליון שקל. הפסדים אלה חיסלו למעשה את חגורת השומן של החברה, שהצטברה במשך עשרות שנים.

הנהלת החברה מקדישה עתה את זמנה לצימצום ההוצאות של החברה. הסנה משלמת כל שנה תביעות בסך 200 מיליון שקל. צימצום אחוז אחד בלבד בהוצאות למוסכים או לשמאים או לנפצעים פירושו חיסכון של שני מיליון שקל, והנהלה סבורה כי ניתן לחסוך בקלות כמה אחוזים. המנהל החדש של הסנה, מילר, הת"מחה בעבר נביטוחים תעשייתיים, תחום שהסנה כמעט ולא פעלה בו, והכוונה היא להיכנס לענף ריווחי זה.

הנדון

(המשך מעמוד 5)

הם בישרו אמת חדשה, מבחינה פלסטית: שישראל קיימת, שהפכה חלק מן המציאות. שפיתרון בעיית העם הפלסטיני מחייב שלום עם ישראל. שיש בישראל כוחות יקרים, בעלי ברית טיבעיים לבניית עתיד משותף. שאבד הכל על דרך-הטרור. שיש להטיל את תפקיד המאבק לשיחרור על המונים בשטחים הכבד שים. שעל אש"ף להנהיג את כל התהליכים האלה.

הסרטאוי, המאמי וחבריהם רצו קדי"מה. הם נפגשו עימנו. הם עמדו איתנו על בימה אחת, מול פני ים של פנים מעוותות מרוב שינאה. בסוף שילמו בחינם.

אבל הם ודעו את הורע הנכון, הת"שובה הנכונה על האתגר העומד לפני העם הפלסטיני. במרוצת השנים נבט הורע הזה בליבם של מיליוני פלסטי"נים. זה קרה לאט, בקושי, בהתמודדות מתמדת בין המציאות כפי שהיא לבין המושגים הישנים, המקובלים, המוס"כמים.

כאשר הבשיל התהליך, באו הפר

הערבים הם ערבים, הרומאים הם רומאים, והים הוא הים

ליטיקאים. מי שתמכו קודם לכן בסרטאוי בסתר, התחילו להגיד בגלוי מה שאמר. מי שהתנגדו לו ושמוחו על הריגתו, הולכים עתה כררכו.

הזין מרסיסים קטנים, הולך העם כולו אחרי הנביאים.

אינני יודע איך היו מתייחסים כיום אל סרטאוי, אילו חי. יתכן שהיו ממ"שיכים להשמיץ ולשגור אשמות. יתכן שהיו מעלים אותו על נס. סרטאוי עצמו היה בו לשתי התגובות. כפי שאמר לאחת: העיקר הוא שזה ית"בצע. מה שיקרה לנו אישית אינו חשוב כלל.

הערבים אינם נשאים ערבים. הפלסטינים אינם נשאים פלסטי"נים, כפי ששמיר היה רוצה. גרוע מזה, מבחינת שמיר: היהודים אינם נשאים יהודים. הישראלים אינם נשאים ישראלים.

צריך אדם להיות עיוור, או לעצום את עיניו בחזקה, כדי שלא לראות מזה מתרחש בעת לנגד עיניו: עמישראל כולו, כמעט על כל פלגיו, זו עתה במהירות לעבר פיתרון ישרא"לי-פלסטיני.

לפני שנים, כאשר "גיבאת" תהליך זה בחול"ל, היו מסתכלים בי בפליאה. שמעתי שוב ושוב את הפסוק: אתה האופטימיסט היחיד שראינו מישהו ראלו כל שאר אנשי השלום באים הנה ובוכים. על מה אתה מבסס את האופ"טימיות הזאת?

נתתי להם תשובה בלתי-משכנעת מאוד. אמרתי יש אנשים הולכים תמיד בראש. משוררים. סופרים. יוצרי"תרבות. הם הסנוניות המבשרות את העונה הבאה.

הנה, מזה שנים, כמעט כל המושוררים בישראל, כמעט כל הסופרים, כל יוצרי הקולנוע, הולכים לקראת שלום. אלה הם נזויות הראשונות. הלהקה הג"דולה תבוא אחריהן.

לא האמינו בליכ"ר. משכו בכתפיים. חשבו שאני אופטימיסט ללא תקנה. גאיבי.

אבל ידעתי שזה עומד לק"רות. זאת לא היתה נבואה, ולא העולם הזה 2683

האחים מרדכי, משה ובנימין מאיר הניסיונות להחיות את עסקי, מינדר שלום" אינם עולים יפה

גדולים ליד אורלנדו, במדינת-פלוריד"רה. שטחים אלה נקנו עלידי לפני זמן רב, כאשר חברת וולס דיסי החלה הקמת דיסניוורלד באורלנדו. מקום מגוריו הקבוע של משה מאיר הוא שווייץ.

ההשקעה המישפחתית הגדולה בי"שראל בעסקי-הבנייה לא הביאה תוצ"אות משביעות-רצון, וגם הפרוייקט היוקרתי בירושלים מול הכנסת, מינדר"י וולפסון, אינו נושא רווחים, ונחשב גם ככישלון מבחינה תכנונית.

קבוצת-התעשייה של המישפחה,

זנבר יאשיך בעסקים עם הונגריה

מועצת-המנהלים של בנק לאומי אישרה ליושבי-ראש החדש שלה, משה זנבר, להמשיך בפעילותו ה"פרטית בייזום עסקים בין ישראל להונגריה.

זנבר החל לפני שנה בשותפות עסקית עם קבוצת סאיפאן, השי"יכת למלונאי יקותיאל פדרמן ולחברת אלול של דויד קוליץ.

הפעילות יזמה כמה עסקות בין הונגריה לישראל, שעיקרן הסדרת המימון של עסקות-הסחר בין שתי המדינות. מצד ישראל נקבע בנק לאומי כגורם שיממן את ה"עסקות.

גורמים בנקאיים מרימים גבה נוכח הסתירה האפשרית בין האינ"טרסים הפרטיים של משה זנבר כשותף עם סאיפאן לבין קשרי בנק לאומי עם סאיפאן ועם בעליה.

מונהל "אל"על" נשאר בצידך

מי שהיה נציג אל על בציריך, גדי מור, סיים את תפקידו ועבר לעסקי"תירות בציריך. מור הוחלף לפני כמה חודשים על-ידי גירעון ברש.

הוא הצטרף כשותף לחברת-התיי"רות טופ-טורס. שיש לו גם מישרד בישראל.

טופ-טורס שייכת לאי-עסקים יש"ראלי לשעבר, שיש לו עסקי-השכרת רכב בישראל.